

Den vedtagne Tekst lyder som følger:

»PLENARFORSAMLINGEN

der har taget den af Indiens Regering foretagne Henvendelse angaaende Behandlingen af Indere i den Sydafrikanske Union til Efterretning og har overvejet Sagen,

1. ERKLÆRER, at det venskabelige Forhold mellem de to Medlemsstater har lidt Skade ved denne Behandling, og at dette Forhold sandsynligvis vil lide yderligere Skade, medmindre en tilfredsstillende Ordning opnaas;

2. ER AF DEN OPFATTELSE, at Behandlingen af Indere i Unionen bør være i Overensstemmelse med de mellemfolkelige Forpligtelser i Henhold til de mellem de to Regeringer afsluttede Aftaler og de Bestemmelser i Pagten, der har Betydning i denne Forbindelse; og

3. ANMODER følgelig de to Regeringer om ved Plenarforsamlingens næste Samling at afgive en Beretning om, hvilke Foranstaltninger der er truffet i denne Retning.«

4. De Forenede Nationer og Spanien.

Forsamlingen havde under første Del af første Samling vedtaget en Resolution, der navnlig bekræftede, at Spanien, saa længe det nuværende Regime bevarer, ikke vil kunne optages som Medlem af de Forenede Nationer.*)

I Sikkerhedsraadet foreslog den polske Repræsentant den 17. April 1946, at Raadet skulde erklære, at selve Franco-Styrets Eksistens og dets Handlinger havde ført til internationale Gnidninger og truet Fred og Sikkerhed. Sikkerhedsraadet burde derfor i Medfør af Pagtens Artikler 39 og 40 anmode de Medlemmer af de Forenede Nationer, der opretholder diplomatiske Forbindelser med Franco-Regeringen, om øjeblikkelig at afbryde disse.

Paa Forslag af den australske Delegation nedsattes et Underudvalg til at gennemgaa hele den foreliggende Dokumentation, foretage yderligere Undersøgelser og aflægge Beretning til Raadet.

Underudvalgets Beretning, som er dateret den 6. Juni 1946, indeholdt følgende Konklusioner:

Franco-Styrets Virksomhed betyder ganske vist ikke i Øjeblikket en aktuel Trusel i Henhold til Pagtens Artikel 39, og Sikkerhedsraadet kan derfor ikke paabyde eller bemyndige til, at der tages Forholdsregler i Henhold til Artiklerne 40 eller 42. Men Franco-Styrets Handlinger betyder en Situation, som rummer en potentiel Trusel, og maa derfor betegnes som en Tilstand, der »kan antages at ville bringe Opretholdelsen af mellemfolkelig Fred og Sikkerhed i Fare«, og saaledes falde ind under Bestemmelserne i Artikel 34. Sikkerhedsraadet kan følgelig i Henhold til Artikel 36, 1. Stk. foreslaa egnede Fremgangsmaader eller Udveje for at naa til en Ordning, der raader Bod paa den nævnte Situation.

Underudvalget saavel som visse Medlemmer af Sikkerhedsraadet fremsatte derefter forskellige Forslag til Beslutning; men intet af disse opnaaede den fornødne Tilslutning, og Sikkerhedsraadet nøjedes da med at fastslaa, at Raadet stadig skulde følge Forholdenes Udvikling i Spanien. Da Sagen saaledes fremdeles stod paa Dagsordenen, kunde ethvert Medlem af Raadet til enhver Tid tage Initiativet til en fornyet Drøftelse.

I sin mundtlige Beretning til Forsamlingen**) omtalte Generalsekretæren Forholdet til Spanien i følgende Vendinger:

»Det spanske Spørgsmaal har atter og atter krævet de Forenede Nationers Organers Opmærksomhed.

Jeg behøver ikke at minde Dem om den Resolution om dette Spørgsmaal, som blev vedtaget under den første Del af Plenarforsamlingens indeværende Samling.

*) Se Beretn. 1. Samling, 1. Del, S. 21.

**) Se P. 2807.